

Publicerad 2008-11-27 00:11 av lovisaB

En sista förtvivlan(om herrn bara visste vad han efterlämnat)

Jag sitter ensam i ditt mörker med ditt wiskeyglas
mulet och grått damm ligger längst med listen
På ena väggen ekar tomhet efter en kärlekstavla
som vi målat en sommarkväll på berusning
kärleksrus
och mitt hjärta slår sakta i avsaknad
av ditt högre bultande vid min sida
Det är längesedan nu som du försvann
kanske timmar dagar eller år
men jag känner fortfarande din orakade haka mot min kind
irritationen över att du varit för lat
och lukten av din gamla öl i din alldeles för instängda lägenhet
ser färgerna och skratten som suttit i golv och tak
Hör Musiken som än strömmar från festen
den där festen med alla dessa fulla människor
som i tidig gryning fortfarande gapade i mun och skålade vilt
Och jag drar din filt över huvudet för att inandas den sista gnutta
perfym från din bringa
och om jag blundar tillräckligt hårt så kan jag känna din hand i min
men jag vet att det bara är en illusion
en sista förtvivlan som rinner ur kroppen
innan det är dags att vakna och inandas en ny dag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lovisaB med Poeter.se id #14767 innehar upphovsrätten